

Αθήνα 4 Φεβρουάριου 2009

Ομιλία Χρήστου Πολυζωγόπουλου

Προέδρου Ο.Κ.Ε.

Στην Ημερίδα του Τομέα Γυναικών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

«Αντιμετωπίζουμε την Οικονομική Κρίση - Στηρίζουμε τη γυναίκα»

Κυρίες και Κύριοι,

Φίλες και Φίλοι,

Να συγχαρώ και από τη μεριά την πρωτοβουλία του τομέα γυναικών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. γι' αυτήν την πετυχημένη εκδήλωση, η οποία και σημειολογικά αλλά και επί της ουσίας, γίνεται σε μια περίοδο έντονης δοκιμασίας του συνόλου θα έλεγα, της κοινωνίας, κυρίως όμως του τμήματος του πληθυσμού που διαχρονικά είναι ευάλωτο σε αντίξοες συνθήκες, όπως είναι και η σημερινή, γιατί τα προβλήματα της κοινωνίας εντείνονται και γίνονται από δυσβάσταχτα έως μη αντιμετωπίσιμα.

Η γυναίκα με τον πολυδιάστατο δικό της ρόλο, αλλά και την αυξημένη ευθύνη που έχει έναντι πάρα πολλών προβλημάτων που απασχολούν την οικογένεια, αλλά και την κοινωνία είναι, παραδοσιακά θα έλεγα, εκτεθειμένη σε περισσότερους και μεγαλύτερους κινδύνους που προέρχονται από κάθε κρίση και ιδιαίτερα από αυτή που αρχίζουμε να βιώνουμε τους τελευταίους μήνες. Μιλώ για τη Διεθνή Οικονομική κρίση, η οποία με διαδοχικά «τσουνάμι» θα αλλάξει ριζικά και προς το χειρότερο τα οικονομικά και κοινωνικά δεδομένα.

Στη χώρα μας, επί της ουσίας, τώρα αρχίζουμε να βιώνουμε τις αρνητικές συνέπειες, χωρίς όμως να έχουν οριοθετηθεί τα μεγέθη της και προ παντός χωρίς να έχουμε συνηθετοποιήσει αυτά που έρχονται και που φυσικά είναι τα χειρότερα και η χρονική τους διάρκεια, μιλάω για το αισιόδοξο σενάριο, θα ξεπεράσει την Ζετία.

Πώς όμως, φίλες και φίλοι, οδηγούμεθα στο αισιόδοξο σενάριο;

Αυτό μπορεί να προέλθει με σωστό σχεδιασμό, με στρατηγικό σχέδιο θα έλεγα, στη βάση του οποίου το σύνολο των παραγωγικών και κοινωνικών δυνάμεων με ευρύτερες συνεννοήσεις και συνεναιίσεις, θα υποστηρίξουν ένα πλέγμα μέτρων πολιτικής που θα περιορίζουν με πολύ συγκεκριμένο τρόπο τις αρνητικές παρενέργειες της κρίσης και παράλληλα όλες οι δημιουργικές δυνάμεις θα προωθούν μια ανθρωποκεντρική οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.

Για να επιτευχθεί αυτό, είναι απολύτως αναγκαίο να υπάρξει μια Εθνική Κοινωνική και Αναπτυξιακή Συμφωνία, η οποία σε ένα εντελώς διαφορετικό πολιτικο-κοινωνικό και οικονομικό πεδίο, θα δώσει ως αποτέλεσμα αυτό που έχει ανάγκη η χώρα μας και ελληνική κοινωνία, που δεν είναι τίποτα άλλο παρά ο ριζοσπαστικός μετασχηματισμός της αγωνίας και της δημιουργικότητας όλων των πολιτών σε ένα διαφορετικό, παραγωγικό και κοινωνικό περιβάλλον. Μόνο σε ένα τέτοιο περιβάλλον μπορεί να στηριχθεί, κατά προτεραιότητα θα έλεγα, και η γυναίκα, η οποία θα αναζητήσει και διεκδικήσει βιώσιμες και κοινωνικά αποδεκτές λύσεις στα προβλήματα που την απασχολούν.

Η διαμόρφωση ενός τέτοιου περιβάλλοντος είναι απολύτως αναγκαία, γιατί με τα σημερινά δεδομένα και σύμφωνα με επίσημες στατιστικές και κείμενα (όπως η Εθνική Έκθεση Στρατηγικής της χώρας μας για την Κοινωνική Προστασία και την Κοινωνική Ένταξη 2008-2010), το ποσοστό της φτώχειας στη χώρα μας ανέρχεται στο 21% *μετά* τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, ενώ κάτω από το όριο της φτώχειας βρίσκονται μεγάλα τμήματα του πληθυσμού: 13% των εργαζομένων, 25% των συνταξιούχων, το 33% των ανέργων και το 41% των μονογονεϊκών νοικοκυριών με ένα τουλάχιστο εξαρτώμενο παιδί. Ακόμη, σύμφωνα δε με τα στοιχεία της Eurostat, αυτό το ποσοστό του 21% εντάσσει την Ελλάδα στις χώρες με μεγαλύτερα ποσοστά φτώχειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 27 και την κατατάσσει στην τελευταία θέση, ως φτωχότερη χώρα, μεταξύ των «παλαιών» κρατών μελών της Ε.Ε.

Με τέτοιες επιδόσεις, είναι δυνατόν να προσδοκά κανείς υποστήριξη της γυναίκας και μάλιστα σε συνολικές διεθνείς οικονομικές κρίσεις;

Η Ο.Κ.Ε. έχει ασχοληθεί ειδικά με το ζήτημα της φτώχειας στην Ελλάδα τόσο στο παρελθόν, όσο και πρόσφατα και εξέδωσε σχετική Γνώμη, στην οποία διατυπώνει συγκεκριμένες θέσεις για τα αίτια και τους κινδύνους της φτώχειας, αλλά και για τις αιτίες της αναποτελεσματικότητας των πολιτικών που έχουν έως σήμερα εφαρμοστεί για την αντιμετώπισή της, ενώ διατυπώνει μία σειρά προτάσεων για το τι δέον γενέσθαι εφεξής.

Από όλα αυτά τα δεδομένα, για να είμαι και εντός θέματος, θα ήθελα να σταθώ σε ένα πολύ κρίσιμο ζήτημα, το οποίο αφορά τη διάσταση του φύλου στο πρόβλημα της φτώχειας. Η Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών (EU-SILC 2006) μας παρέχει βασικούς δείκτες που αποτυπώνουν τα κύρια χαρακτηριστικά της φτώχειας στην Ελλάδα όχι μόνο για το σύνολο του πληθυσμού, αλλά και για επιμέρους ομάδες του πληθυσμού.

Έτσι παρατηρείται ότι βάσει του φύλου, στο όριο φτώχειας βρίσκεται το 21% των γυναικών έναντι 20% των ανδρών, με εξαίρεση συγκεκριμένες περιφερειακές και ηλικιακές ομάδες όπου τα ποσοστά φτώχειας αντιστρέφονται σε σημαντικό βαθμό εις βάρος των γυναικών (10,4% των γυναικών έναντι 5,5% των ανδρών στις περιφέρειες των Ιονίων νήσων και της Δυτικής Μακεδονίας και αντίστοιχα 28,9% των γυναικών έναντι 23,2% των ανδρών στην ηλικιακή ομάδα ατόμων 65 – 79 ετών).

Αλλά και όπως έδειξε η έρευνα του κου Μητράκου¹ το ποσοστό της παιδικής φτώχειας είναι σχεδόν ισοδύναμο του μέσου όρου για το σύνολο του πληθυσμού, καθώς αυξήθηκε στο 22% το 2006 (από 19% το 2005), ποσοστό που αντιστοιχεί σε 380.000 παιδιά ηλικία έως 15 ετών ή 450.000 παιδιά έως 17 ετών ζουν κάτω από το όριο φτώχειας.

---

¹ Μητράκος Θ. «Παιδική φτώχεια: Πρόσφατες εξελίξεις και προσδιοριστικοί παράγοντες» Οικονομικό Δελτίο, 30 5/2008, Τράπεζα Ελλάδας.

Αυτά μέχρι το 2006. Σήμερα, είναι βέβαιο ότι έχουμε πολύ πιο αρνητικούς δείκτες.

Όλα τα ανωτέρω είναι ιδιαίτερος ανησυχητικά έως αποκαρδιωτικά και πρέπει να απασχολήσουν άμεσα την Πολιτεία, η οποία πρέπει να επέμβει το συντομότερο δυνατό για να αποτρέψει υπαρκτά και ραγδαία επιδεινούμενα φαινόμενα κοινωνικού αποκλεισμού.

Στο πλαίσιο αυτό, ο κοινωνικός διάλογος αποτελεί την ορθή μέθοδο για να οδηγηθούμε στη λύση. Ο κοινωνικός διάλογος έχει πλέον αποκτήσει μακρόχρονη παράδοση στη χώρα μας και είναι σήμερα το σημαντικό εργαλείο για την επίτευξη της κοινωνικής συνεννόησης ή και συναίνεσης, στα κρίσιμα προβλήματα που ταλανίζουν την ελληνική κοινωνία και οικονομία.

Ενόψει όλων αυτών, ορισμένες από τις προτάσεις που έχουν προκύψει από τη διαδικασία του κοινωνικού διαλόγου αξίζει να αναφερθούν και στην παρούσα εκδήλωση γιατί, το σύνολο των θέσεων μας, θα παρουσιάσουμε με τη συμμετοχή των Προέδρων των Εταιριών μας και με την παρουσία εκπροσώπων των κομμάτων, στις 19 Μαρτίου 2009 στο Ζάππειο Μέγαρο, μέσα από τη συνολική μας πρόταση για **μια Εθνική Κοινωνική και Αναπτυξιακή Συμφωνία**.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ

(Α) Εθνική Στρατηγική Καταπολέμησης της Φτώχειας

Προτείνεται η εφαρμογή μιας **Εθνικής Στρατηγικής Καταπολέμησης της Φτώχειας** οποία θα περιλαμβάνει παρεμβάσεις και μέτρα σε όλους τους σχετικούς τομείς: (α) οικονομία - απασχόληση, (β) κοινωνική πολιτική - κοινωνική ασφάλεια, (γ) κοινωνικές και δημόσιες υπηρεσίες, όπως ιδίως, η παιδεία, η υγεία - μακροχρόνια φροντίδα.

(B) Ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα - κοινωνική πρόνοια

Βασικό εργαλείο για την καταπολέμηση της φτώχειας θα είναι **μία πολιτική του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος**. Θα πρέπει να κατοχυρωθεί ένα γενικό πρόγραμμα ελάχιστου **εγγυημένου δικτύου κοινωνικής προστασίας** για όλους όσους δεν μπορούν διαθέτουν επαρκείς πόρους και αδυνατούν να τους εξασφαλίσουν με τις δικές του προσπάθειες ή από άλλες πηγές, ιδίως από παροχές ενός συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Ένα τέτοιο γενικό πρόγραμμα θα έθετε επιτέλους τις βάσεις για τη δημιουργία ενός συστήματος κοινωνικής πρόνοιας στην Ελλάδα.

(Γ). Ταμείο για την καταπολέμηση της Φτώχειας

Ως προς το λεγόμενο «ταμείο κατά της φτώχειας», δηλαδή το Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής (ΕΤΑΚΣ) η Ο.Κ.Ε. έχει ήδη εκφράσει επιφυλάξεις για το αν ένα ειδικό μέτρο αμιγούς εισοδηματικής ενίσχυσης συγκεκριμένων πληθυσμιακών ομάδων όπως προβλέπονται από το ΕΤΑΚΣ, θα καταφέρει, από μόνο του, να εκπληρώσει το στόχο της πραγματικής μείωσης του ποσοστού της φτώχειας από 20% σε 15% μέσα στην επόμενη πενταετία. Πόσο μάλλον όταν το Ταμείο μόλις το Νοέμβριο, απέκτησε Πρόεδρο, ακόμη δεν έχει Δ.Σ. και υποδομές και προ παντός δεν διαθέτει πόρους. Από τα 100 εκ. ευρώ που προβλεπόταν για το 2008, δεν δόθηκε ούτε ευρώ, για δε το 2009 το σύνολο σχεδόν του πενιχρού ποσού (350 εκ.) που προβλέπει ο κρατικός προϋπολογισμός, θα δοθεί, αν δοθεί, ως επίδομα θέρμανσης. Ως εκ τούτου, το ΕΤΑΚΣ θα έπρεπε να προσεγγισθεί συστηματικά ως εργαλείο ενός ευρύτερου εθνικού προγράμματος καταπολέμησης της φτώχειας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΦΥΛΟΥ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

- Παράγοντας που ασφαλώς ενισχύει τη διάσταση του φύλου στο φαινόμενο της φτώχειας είναι οι δυσμενείς διακρίσεις που υφίστανται οι γυναίκες στο χώρο της εργασίας. Παρά το γεγονός, ότι ήδη το θεσμικό πλαίσιο έχει βελτιωθεί κατά πολύ, υπάρχει ανάγκη να εφαρμοστούν **στοχευμένες πολιτικές για τις ίσες ευκαιρίες και την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών**, καθώς - όπως διαπίστωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 2007 - εξακολουθεί να υφίσταται χάσμα στις αμοιβές μεταξύ των ανδρών και των γυναικών, το οποίο μάλιστα κλιμακώνεται στις μεγαλύτερες ηλικίες και στους έχοντες υψηλότερα επίπεδα εκπαίδευσης.

Στις αναγκαίες πολιτικές πρέπει να συμπεριληφθούν μέτρα όπως (α) η ενεργοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών, (β) η ενημέρωση των ενδιαφερομένων (εργοδοτών και εργαζομένων), (γ) εκπαίδευση για τα ζητήματα αυτά σε σχολικό και πανεπιστημιακό επίπεδο και (δ) βέβαια οικονομική, κοινωνική και ψυχολογική στήριξη των θυμάτων τέτοιων διακρίσεων.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ, ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

- **Αύξηση των κατώτατων μισθών και συντάξεων** σε πραγματικούς όρους & ενίσχυση της **ποιοτικής και αξιοπρεπούς απασχόλησης** για όλους με στόχο την πλήρη εργασία.
- **Περιορισμό της αδήλωτης εργασίας.** Στο πεδίο αυτό υπάρχει άμεση και επιτακτική ανάγκη για ουσιαστικές παρεμβάσεις. Θα πρέπει, αφενός, να τεθούν στόχοι σχετικά με τη ριζική αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού και, αφετέρου, να εκτιμηθούν οι ανάγκες σε ανθρώπινο δυναμικό και σε πόρους για τους θεσμούς και τις υπηρεσίες που θα υλοποιήσουν το έργο

αυτό. Πέραν της μελέτης των αιτίων του προβλήματος, θα πρέπει να γίνουν άμεσα συντονισμένες προσπάθειες που θα εξασφαλίσουν την αποτελεσματική λειτουργία των ελεγκτικών υπηρεσιών, την δημιουργία αντικινήτρων για τους εργοδότες να απασχολούν «ανεπίσημο» εργαζόμενους, καθώς και την έγκαιρη και πλήρη προστασία όσων εργάζονται υπό «ανεπίσημο» καθεστώς.

- **Σύνδεση των προγραμμάτων κατάρτισης των ανέργων με συγκεκριμένες τοπικές και κλαδικές επαγγελματικές και εργασιακές ανάγκες.**
- Ταχεία ολοκλήρωση και ανάπτυξη του **ΕΣΣΕΕΚΑ** (Εθνικό Σύστημα Σύνδεσης της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την Απασχόληση)
- **Βελτίωση της λειτουργίας του ΟΑΕΔ** με εφαρμογή πολιτικών για την προώθηση ανέργων σε θέσεις εργασίας. Επιτέλους θα πρέπει να προωθηθούν και να υποστηριχθούν πολιτικές για ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.
- **Βελτίωση της λειτουργίας του ΣΕΠΕ**, με την κάλυψη των αναγκών του Σώματος σε επίπεδο στελέχωσης, υλικοτεχνικής υποδομής και μέσων, προκειμένου να ανταποκριθεί αποτελεσματικά στις πολλαπλές του αρμοδιότητες, στις οποίες ανήκουν και οι επιτόπιοι έλεγχοι στις επιχειρήσεις
- **Αύξηση της χρηματοδότησης** για τις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης.
- Δημιουργία **συστήματος αξιολόγησης και αποτελεσματικότητας** των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης.
- **Επέκταση της προστασίας από την ανεργία** σε όσους δεν έχουν πρόσβαση σε αυτή π.χ. αυτοαπασχολούμενοι, εργαζόμενους υπό τις νέες άτυπες μορφές απασχόλησης, πρόσωπα που δεν μπορούν να συμπληρώσουν τις προϋποθέσεις για να λάβουν επίδομα ανεργίας κ.α.
- **Αύξηση του τακτικού επιδόματος ανεργίας** στα επίπεδα των πραγματικών οικονομικών αναγκών (80% του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη)

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

- Ενίσχυση των **κοινωνικών πολιτικών και των δημόσιων υπηρεσιών της παιδείας, της υγείας, της δια βίου κατάρτισης**, κ.α.. οι οποίες επιτυγχάνουν μία πολύ **σημαντική αναδιανομή σε είδος. Είναι αυτό που έχει γίνει γνωστό ως κοινωνικός μισθός.**
- Η ενίσχυση και η βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών δημόσιας παιδείας και υγείας, είναι ιδιαίτερα σημαντικές για τα ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα (πρόκειται για μεταβιβάσεις σε είδος με σημαντικότερη επίπτωση) αφού αποτρέπουν περαιτέρω απομείωση εισοδήματος για τα ασθενέστερα στρώματα αλλά και επειδή δημιουργούν τις προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν την καταπολέμηση της διαγενεακής ανισότητας (μέσω της δημόσιας παιδείας και του πολιτισμού) και την αποκατάσταση της αξιοπρέπειας μέσω της δημόσιας υγείας.
- **Στήριξη της οικογένειας στη βάση εισοδηματικών κριτηρίων με καλύτερη στόχευση και αντιμετώπιση της παιδικής φτώχειας**, μέσα από τον περιορισμό της σχολικής διαρροής, τη βελτίωση της δημόσιας εκπαίδευσης, της εξασφάλισης επαρκών υποδομών για τη συμφιλίωση της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής.
Τα εισοδηματικά κριτήρια θα πρέπει λ.χ. να ληφθούν υπόψη σε παροχές όπως το επίδομα τρίτου παιδιού, το πρόσθετο αφορολόγητο όριο για το τρίτο παιδί, το επίδομα πολυτέκνων κ.λ.π.
Ενώ παράλληλα απολύτως αναγκαίες είναι οι υποδομές που θα επιτρέψουν την απασχόληση των εργαζόμενων γονέων όπως:
  - (α) Βρεφονηπιακοί σταθμοί, που θα λειτουργούν με ικανοποιητικές συνθήκες φύλαξης, σίτισης, ψυχαγωγίας και διαπαιδαγώγησης των παιδιών,
  - (β) τη συμβολή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για τη φύλαξη και τη δημιουργική απασχόληση των παιδιών κατά το χρόνο που οι γονείς τους εργάζονται και δεν λειτουργεί το ολοήμερο σχολείο (π.χ. διακοπές Πάσχα, Χριστουγέννων, Καλοκαιριού), κ.α.

(γ) την κάλυψη των ελλείψεων σε υποδομές νοσηλείας μακράς διάρκειας, καθώς και σε υποδομές αποκατάστασης και κοινωνικής επανένταξης ηλικιωμένων και χρονίως πασχόντων ατόμων, που υπάρχουν στη χώρα μας, τη φροντίδα των οποίων αναλαμβάνει συνήθως η οικογένεια στην πράξη.

Φίλες και Φίλοι,

Αυτά είναι μερικά από τα υποστηρικτικά μέτρα πολιτικής για τη Βελτίωση της Θέσης της γυναίκας στην κοινωνία, στην οικογένεια, στην παραγωγική διαδικασία, στον πολιτισμό, που

όμως, φίλες και φίλοι, όλα αυτά ή και άλλα για να έχουν αποτελεσματικότητα και διαχρονική αξία, πέρα από τη θεσμοθέτηση και την εφαρμογή τους, θα πρέπει να γίνουν υπόθεση και της ίδιας της γυναίκας, η οποία μέσα από την επί της ουσίας, ισότιμη συμμετοχή της στο οικονομικό και κοινωνικό γίγνεσθαι, να παίξει τον ρόλο που της ανήκει στη θεσμική έκφραση της κοινωνίας μας. Έναν όχι μόνο ισότιμο , αλλά και αναβαθμισμένο ρόλο. Ένα ρόλο απολύτως αναγκαίο για την ανατροπή μιας εδραιωμένης, δυστυχώς, προσπάθειας για αποδυνάμωση και περιθωριοποίηση της θεσμικά συγκροτημένης κοινωνίας. Διευκολύνει αυτή η εξέλιξη τους έχοντες και κατέχοντες που δεν είναι άλλοι από αυτούς που δημιούργησαν και την οικονομική κρίση που βιώνουμε.

Αφυδατωμένοι, αδύναμοι, περιθωριοποιημένοι, απαξιωμένοι θεσμοί, δίνουν τη δυνατότητα για υπερεκμετάλευση όλων και ιδιαίτερα του γυναικείου πληθυσμού και κάθε αδύναμης κοινωνικής ομάδας.

Γι' αυτό και τελειώνω με αυτό το κρίσιμο θέμα, που θα παίξει ρόλο στο να υπερβούμε την κρίση για να στηριχθεί και η γυναίκα.

Η ενίσχυση των θεσμών, η αναγέννησή τους, όπου είναι αναγκαίο, και ο σεβασμός τους απ' όλους μας, είναι απολύτως και κατά προτεραιότητα αναγκαίο σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε. Μέσα από τη θεσμικά συγκροτημένη κοινωνία και την ασπίδα κοινωνικής προστασίας που θα δημιουργηθεί από αυτήν την εξέλιξη, θα

προκύψει και η αναβάθμιση της θέσης της γυναίκας και δεν θα χρειάζεται να αντιμετωπίζουμε τη γυναίκα με ειδικά μέτρα υποστήριξης και προστασίας, γιατί δεν της ταιριάζει ο ρόλος του να απαιτεί ειδική μεταχείριση για την αντιμετώπισή της.

Είμαι απολύτως βέβαιος ότι τόσο η πρωτοβουλία του τομέα γυναικών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσο και η δύναμη της ευαίσθητης γυναικείας ψυχής, θα φέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα.